

مسابقه : دهه کرامت

امام رضا (ع) هشتمین امام شیعیان از سلاله پاک رسول خدا (ص) و هشتمین جانشین پیامبر مکرم اسلام (ص) است. بنابراین نظر مشهور مورخان وی در یازدهم ذی قعدة سال ۱۴۸ هـ ق، در مدینه منوره متولد شد. نام مبارکش، علی، کنیه آن حضرت، ابوالحسن و دارای القاب متعددی از جمله؛ رضا، صادق، صابر، فاضل، قره اعین المؤمنین و... هستند، اما مشهورترین لقب ایشان، «رضا» به معنای «خشنودی» است. ۲۳ ذی القعدة روز زیارتی مخصوص امام رضا (ع) است.

پدر بزرگوار امام رضا، امام موسی کاظم (ع) پیشوای هفتم شیعیان بودند که در سال ۱۸۳ هـ ق، به دست هارون عباسی به شهادت رسیدند، و مادر گرامیشان نجمه (تکتم) نام داشت.

امام رضا (ع) در مدینه، پس از شهادت پدر، امامت بر مردم را بر عهده گرفت، و به رسیدگی امور پرداخت، شاگردان پدر را به دور خودش جمع کرد و به تدریس و تکمیل حوزه علمیه جدش امام صادق (ع) مشغول شد و در این راستا گام های بزرگ و استواری برداشت.

مدت امامت حضرت رضا(ع)، حدود ۲۰ سال طول کشید، که ۱۷ سال آن در مدینه و سه سال آخر آن در خراسان گذشت.

در مورد تعداد فرزندان آن حضرت اختلاف وجود دارد، برخی امام جواد(ع) را تنها فرزند ایشان دانسته و گروهی نیز فرزندان دیگری را برای حضرتشان برمی شمارند.

امام رضا (ع) پس از هفده سال سکونت در مدینه و تبلیغ دین و ارشاد مردم، با نقشه و حيله مأمون عباسی، راه خراسان را در پیش گرفت. آن حضرت پس از قبول اجباری ولایت عهدی مأمون و گذشت سه سال، در ۵۵ سالگی به دست این خلیفه عباسی به شهادت رسید.

تاریخ ولادت

امام رضا(ع) هشتمین امام شیعیان، از سلاله پاک رسول خدا(ص) و هشتمین جانشین پیامبر مکرم اسلام است. بنابراین نظر مشهور مورخان امام رضا(ع)، در یازدهم ذی قعدة سال ۱۴۸ هجری قمری در مدینه منوره متولد شد.

نام و القاب

نام مبارکشان «علی»، کنیه آن حضرت، «ابوالحسن» و دارای القاب متعددی از جمله؛ رضا، صابر، فاضل، قره اعین المؤمنین (نور چشم مؤمنان) و... هستند. اما مشهورترین لقب ایشان، «رضا» به معنای «خشنودی» است.

پدر و مادر

پدر بزرگوار امام رضا(ع)، امام موسی کاظم(ع) پیشوای هفتم شیعیان بودند که در سال ۱۸۳ ه.ق. به دست هارون عباسی به شهادت رسیدند.

مادر گرامی امام رضا(ع) نجمه نام داشت. البته نام های دیگری نیز برای مادر گرامیشان ذکر کرده اند.

دوران کودکی و جوانی

حضرت رضا(ع)، دوران کودکی و جوانی را تا سال ۲۰۱ هجری قمری در مدینه طیبه که مهبط وحی بود در خدمت پدر بزرگوارش سپری کرد و مستقیماً تحت تعلیم و تربیت امام هفتم(ع) قرار گرفت و علوم و معارف و اخلاق و تربیتی را که امام کاظم(ع) از پدرانش به ارث برده بود، به او آموخت.

گزارشی از حضور ایشان در بغداد هنگام زندانی بودن پدر بزرگوارشان در آن شهر در دسترس نیست.

ازدواج

امام رضا(ع) دارای تعدادی کنیز بودند، از جمله کنیزان ایشان، سبیکه مادر امام جواد(ع) است. وی کنیزی بود که به او سبیکه یا دُرّه می گفتند، حضرت رضا او را خیزران نام گذاشتند و این بانو از اهالی نوبه (منطقه ای در آفریقا) است. و همسر دائمی امام رضا(ع) ام حبیبه بود.

فرزندان

در تعداد و اسامی فرزندان امام رضا(ع) نقل های مختلفی وجود دارد؛ گروهی آنها را پنج پسر و یک دختر، به نام های محمد قانع، حسن، جعفر، ابراهیم، حسین و عایشه ذکر کرده اند؛ همچنین در نقلی شیخ صدوق در سلسله سند روایتی از فاطمه به عنوان یکی از دختران آن حضرت نام برده است؛ اما شیخ مفید بر این عقیده است، که امام هشتم(ع)، فرزندی جز امام جواد(ع) نداشتند. ابن شهر آشوب طبرسی، نیز بر همین اعتقادند.

امامت

امامت و وصایت حضرت رضا(ع) بارها توسط رسول خدا(ص)، پدر بزرگوار و اجداد طاهریانشان(ع) اعلام شده بود. به ویژه امام کاظم(ع) بارها در حضور مردم، ایشان را به عنوان وصی و امام بعد از خویش معرفی کرده بودند که به یک نمونه از آنها اشاره می شود:

از محمد بن اسماعیل بن فضل هاشمی چنین روایت شده است که گفت: بر امام موسی کاظم(ع) وارد شدم در حالی که ایشان به شدت مریض بودند، به حضرت عرض کردم: اگر خدای ناکرده برای شما اتفاقی بیفتد - و خدا آن روز را نیاورد - به چه کسی رجوع کنیم (امام بعد از شما کیست)؟ فرمود: «به فرزندم علی، نوشته او، نوشته من است، و او وصی و جانشین من بعد از مرگم خواهد بود».

امام رضا (ع) در مدینه، پس از شهادت پدر، امامت بر مردم را بر عهده گرفت، و به رسیدگی امور پرداخت، شاگردان پدر را به دور خودش جمع کرد و به تدریس و تکمیل حوزه علمیه جدش امام صادق (ع) مشغول شد و در این راستا گام‌های بزرگ و استواری برداشت.

پس از شهادت امام کاظم (ع) که در سال ۱۸۳ هـ ق رخ داد، آغاز امامت حضرت رضا (ع) شروع شد، و با توجه به این که هارون (پنجمین خلیفه عباسی) در سال ۱۹۳ از دنیا رفت، ده سال از امامت حضرت رضا (ع) معاصر زمان هارون بود. مدت امامت آن حضرت، حدود ۲۰ سال طول کشید که ۱۷ سال آن در مدینه و سه سال آخر آن در خراسان گذشت.

شهادت

امام رضا (ع) پس از هفده سال سکونت در مدینه و تبلیغ دین و ارشاد مردم، با نقشه و حیلۀ مأمون عباسی، راه خراسان را در پیش گرفت. آن حضرت پس از قبول اجباری ولایت عهدی مأمون و گذشت سه سال، در ۵۵ سالگی به دست مأمون خلیفه عباسی به شهادت رسید.

در تعیین سال شهادت امام نقل‌های مختلفی به ثبت رسیده است. گروهی سال ۲۰۲ هجری قمری را سال شهادت حضرت می‌دانند و عده‌ای سال ۲۰۳ هجری قمری را؛ اما مشهور، نظریه دوم است.

در تعیین روز شهادت آن حضرت نیز اتفاق نظر نیست؛ مانند در روز جمعه از ماه رمضان، هفدهم ماه صفر، و آخر ماه صفر.

در میان این نقل‌ها، نظریه آخر؛ یعنی آخرین روز از ماه صفر، مشهورترین و قابل اعتمادترین نقل است.

بنابراین، مشهورترین و قوی‌ترین نظریه در تاریخ شهادت آن حضرت، روز جمعه، آخرین روز ماه صفر سال ۲۰۳ هجری قمری است.

فضائل

از نگاه بزرگان شیعه، امام رضا (ع) همانند دیگر امامان معصوم (ع)، دارنده تمام کمالات و فضایل اخلاق انسانی در مرتبه اعلی است. به گفته آنان، او آن چنان در قلّه شکوهمند کمال و فضیلت قرار دارد که نه تنها دوستان و پیروانش او را ستوده‌اند، بلکه دشمنان کینه‌توز و سرسخت هم به مدح و ستایش او پرداخته‌اند. درباره اوصاف اخلاقی آن حضرت «ابراهیم بن عباس» می‌گوید: «هرگز ندیدم که امام رضا (ع) به کسی یک کلمه جفا کند و ندیدم که سخن شخصی را قطع کند و ندیدم که نیازمندی را از درگاه خویش رد کند. او هرگز در حضور افراد تکیه نمی‌داد و هرگز او را ندیدم که با صدای بلند بخندد، بلکه خنده اش تبسم و لبخند بود. وقتی که کنار سفره می‌نشست، همه خدمت کاران و غلامان را کنار سفره می‌نشاند.»

امام هشتم (ع) و ماجرای تشییع جنازه

موسی بن سیار که از یاران حضرت رضا علیه السلام است ، می‌گوید:
«روزی همراه ایشان بودم همین که نزدیک دیوارهای طوس رسیدیم صدای ناله و گریه‌ای را شنیدم . من به جست و جوی آن رفتم . ناگاه دیدم جنازه‌ای را می آورند در این حال حضرت از مرکب پیاده شده و به طرف جنازه آمدند و آنرا بلند کردند و چنان به آن جنازه چسبیدند، همچون بچه‌ای که به مادرش می‌چسبد آنگاه رو به من نموده فرمودند:

«هر کس جنازه‌ای از دوستان ما را تشییع کند، مثل روزی که از مادر متولد شده، گناهاش پاک می‌شود»

وقتی جنازه کنار قبر گذاشته شد، حضرت کنار میت نشسته و دست مبارک خود را روی سینه‌ی او گذاشتند و فرمودند: «فلانی ! تو را بشارت می‌دهم که بعد از این دیگر ناراحتی نخواهی دید .» (۱)

عرض کردم : فدایت شوم، مگر این مرد را می‌شناسید، در حالیکه اینجا سرزمینی است که تا کنون در آن گام ننهاده‌اید امام علیه السلام فرمود: موسی ! مگر نمی دانی که اعمال شیعیان ما هر صبح و شام بر ما عرضه می‌شود.

این چنین است که امامان علیهم السلام از احوال ما آگاهند و لذا هر حاجتمندی که رو به سوی آنان می‌کند، مورد توجه قرار می‌گیرد و حاجتش به نحو شایسته‌ای برآورده می‌گردد .

خلفای هم عصر

امام رضا(ع) در دوران امامت خود با سه تن از حُگام و خلفای عباسی روبه‌رو و معاصر بود: هارون الرشید، امین و مأمون.

خواهر بزرگوار امام رضا (ع)

حضرت معصومه علیها السلام در اول سال ۱۷۳ هجری قمری در مدینه چشم به جهان گشود.

پدرش امام هفتم شیعیان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام و مادرش حضرت نجمه بود که به علت پاکی و طهارت نفس به او طاهره می گفتند. حضرت معصومه در ۲۸ سالگی و در روز دوازدهم ربیع الثانی سال ۲۰۱ هجری قمری در قم به شهادت رسید که امروز بارگاه ملکوتی و مرقد مطهرش همچون خورشیدی در قلب شهرستان قم می درخشد و همواره فیض بخش و نورافشان دلها و جانهای تشنه معارف حقانی است.

آن حضرت در واقع بتول دوم و جلوه ای از وجود حضرت زهرا سلام الله علیها بود. در طهارت نفس امتیازی خاص و بسیار والاداشت که امام هشتم برادر تنی آن حضرت او را (که نامش فاطمه بود) معصومه خواند. فرمود: «من زار

المعصومة بقم کمن زارنی»: (کسی که حضرت معصومه علیها سلام را در قم زیارت کند مانند آن است که مرا زیارت کرده است.)

مقام علم و عرفان او در مرحله ای است که در فرازی از زیارتنامه غیر معروف او چنین می خوانیم: «السلام علیک یا فاطمه بنت موسی بن جعفر و حجتة و امینه»: (سلام بر تو ای فاطمه دختر موسی بن جعفر و حجت و امین از جانب موسی بن جعفر). و باز می خوانیم: «السلام علیک ایتها الطاهرة الحميدة البرة الرشيدة التقیة الرضیة المرضیة»: (سلام بر تو ای بانو پسندیده نیک سرشت، ای بانوی رشد یافته، پاک طینت، پاک روش، شایسته و پسندیده). بدین لحاظ و مقامات عالی معنوی آن بانوست که حضرت رضا علیه السلام در فرازی از زیارتنامه معروفش به ما آموخته که در کنار مرقدش خطاب به او بگوییم: «یا فاطمه اشفعی لی فی الجنة فان لک عندالله شانا من الشان».

(ای فاطمه! در بهشت از من شفاعت کن چرا که تو در پیشگاه خداوند دارای مقامی بس ارجمند و والا هستی). امام صادق علیه السلام سالها قبل از ولادت حضرت معصومه علیها سلام در توصیف قم سخن گفته و آن مکان را حرم خاندان رسالت خوانده بود. آنگاه فرمود: به زودی بانویی از فرزندانم به سوی آن کوچ کند که نامش فاطمه دختر موسی بن جعفر است و با شفاعت او همه شیعیانم وارد بهشت می شوند.

خاندان عصمت پیامبر در انتظار آن بودند که این دختر ممتاز چشم به این جهان بگشاید تا قلب و روی آنان را به دیدار خود روشن و منور گرداند. آغاز ماه ذیقعدة برای حضرت رضا علیه السلام و دودمان نبوت و آل علی علیه السلام پیام آور شادی مخصوص و پایان بخش انتظاری عمیق و شور آفرین بود زیرا حضرت نجمه فرزندی جز حضرت رضا علیه السلام نداشت و مدتها پس از حضرت رضا نیز دارای فرزندی نشده بود.

از آنجا که سال ولادت حضرت رضا علیه السلام یعنی سال ۱۴۸ هجری قمری و سال ولادت حضرت معصومه علیها سلام سال ۱۷۳ و بین این دو ولادت بیست و پنج سال فاصله بود و از طرفی امام صادق علیه السلام ولادت چنان دختری را مژده داده بود، از این رو خاندان پیامبر بیصبرانه در انتظار طلوع خورشید وجود حضرت معصومه علیها سلام بودند .

هنگامی که وی چشم به جهان گشود براستی که آنروز برای اهل بیت عصمت بخصوص امام هشتم و حضرت نجمه سلام الله علیه روز شادی و سرور وصف ناپذیر و از ایام الله بود زیرا اختری از آسمان ولایت و امامت طلوع کرده بود که قلبها را جلا و شفا می داد و چشمها را روشن می کرد و به کانون مقدس اهل بیت علیهم السلام گرمی و صفا می بخشید

این سوال که پیامبر اسلام با آنکه چند فرزند دختر داشت چرا حضرت زهرا را بیشتر دوست می داشت و به او بیشتر اعتبار می داد. سوالی است که درباره حضرت معصومه علیها سلام نیز صادق است که چرا حضرت موسی بن جعفر علیه السلام با داشتن دختران بسیار به حضرت معصومه علیها سلام توجه می کرد و در میان آنها این دختر به آن همه مقامات نایل شد. پاسخ این است که در آیات قرآن و گفتار پیامبر و امامان به طور مکرر معیار، داشتن علم، تقوا و جهاد و سایر ارزشهای والای انسانی است

براستی که حضرت معصومه علیها سلام همچون جده اش حضرت زهرا سلام الله علیه در معیارهای ارزشی اسلام یکه تاز عرصه ها و در علم و کمالات و قداست گوی سبقت را از دیگران ربوده بود. وی تافته ای ملکوتی و جدا بافته و ساختار وجودی او از دیگران ممتاز بود. همان گونه که پیامبر (ص) در شان حضرت زهرا سلام الله علیه فرمود: «فداها ابوها»: (پدرش به فدایش باد)، حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نیز در شان حضرت معصومه علیها سلام فرمود: «فداها ابوها» حضرت معصومه علیها سلام همانم حضرت فاطمه زهراست در این نام رازها نهفته است. یکی از رازها این بود که در علم و عمل از رقبای خود پیشی گرفته و دیگر این که از ورود شیعیان به آتش دوزخ جلوگیری می نماید.

همچنین از نظر کمالات علمی و عملی بی نظیر است دیگر این که گرچه مرقد مطهرش آشکار است و همانند مرقد مطهر حضرت زهرا سلام الله علیه مخفی نیست ولی مطابق مکاشفه ای که برای بعضی از اولیای خدا روی داده امام باقر یا امام صادق علیهم السلام فرمودند: «کسی که مرقد حضرت معصومه علیها سلام را زیارت کند به همان مقصودی نایل خواهد شد که از زیارت قبر حضرت زهرا سلام الله علیه نایل می شود. از دیگر مشابیه های حضرت معصومه علیها سلام به حضرت زهرا فداکاری ایشان در راه اثبات ولایت بود زیرا حضرت معصومه علیها سلام نیز آن چنان تلاش کرد که جان خود را فدا نمود و به شهادت رسید .

یعنی حضرت معصومه علیها سلام نیز با کاروانی از حجاز به سوی خراسان برای دیدار چهره عظیم ولایتمداران عصر یعنی برادرش حضرت رضا علیه السلام حرکت کرده تا یار و یاور او باشد ولی در مسیر هنگامی که به سرزمین ساوه رسید دشمنان خاندان نبوت در یک جنگ نابرابر بستگان و برادرش را به شهادت رساندند و با ریختن زهر در غذایش او را مسموم ساختند که بیمار شد و به قم آمد و پس از شانزده روز سکونت در قم به شهادت رسید

همان گونه که حضرت زهرا سلام الله علیها با استدلالهای متین و استوار، حقانیت ولایت حضرت علی علیه السلام را تبیین می کرد، حضرت معصومه علیها سلام نیز چنین بود. روایاتی که از آن حضرت نقل شده غالباً درباره امامت و ولایت علی علیه السلام است که با اثبات ولایت او ولایت امامان معصوم نیز ثابت می شود.

برای نمونه حضرت معصومه با چند واسطه از حضرت زهرا نقل می کنند که فرمود: پیامبر در شب معراج به بهشت رفت و بر روی پرده ای در قصر بهشت دید که چنین نوشته شده: «لأله الا الله محمدا رسوله علی ولی القوم»: (معبودی جز خدای یکتا و بی همتا نیست محمد رسول خدا و علی ولی و رهبر مردم است) و بر روی پرده درگاه قصر دیگری نوشته شده است: «شيعت علی هم الفائزون» «شیعیان علی رستگارند». نیز با چند واسطه از رسول خدا (ص) نقل می کند که فرمود: «الا من مات علی حب آل محمد مات شهيدا»: آگاه باشید! کسی که با حب آل محمد از دنیا برود شهید از دنیا رفته است.

یکی از روایات او که با چند واسطه به حضرت زهرا سلام الله علیها می رسد این است که: حضرت زهرا سلام الله علیها فرمود: «آیا سخن رسول خدا را فراموش کرده اید که در روز عید غدیر خم فرمود: هر کس من مولا و رهبر اویم علی هم مولا و رهبر او است و نیز به علی فرمود: نسبت تو به من همانند نسبت هارون برادر موسی به موسی (ع) است. به این ترتیب می بینیم حضرت معصومه علیها سلام عالمه محدثه آل طه بود و قدم به جای پای حضرت زهرا سلام الله علیها گذاشت و همچون او در عرصه جهاد و تلاش برای اثبات حق کوشید تا جایی که جانش را فدای ولایت نمود و شهید شهادت نوشید.

کرامات حضرت فاطمه معصومه (س)

فداها ابوها

آیت الله سید نصر الله مستنبط از کتاب «کشف اللثالی» نقل فرموده که روزی عده ای از شیعیان وارد مدینه شدند و پرسش هایی داشتند که می خواستند از محضر امام کاظم(ع) بپرسند. امام علیه السلام در سفر بودند، پرسش های خود را نوشته به دودمان امامت تقدیم نمودند، چون عزم سفر کردند برای پاسخ پرسش های خود به منزل امام(ع) شرفیاب شدند، امام کاظم(ع) مراجعت نفرموده بود و آنها امکان توقف نداشتند، از این رو حضرت معصومه(س) پاسخ آن پرسش ها را نوشتند و به آنها تسلیم نمودند، آنها با مسرت فراوان از مدینه منوره خارج شدند، در بیرون مدینه با امام کاظم(ع) مصادف شدند و داستان خود را برای آن حضرت شرح دادند.

هنگامی که امام(ع) پرسش های آنان و پاسخ های حضرت معصومه(س) را ملاحظه کردند، سه بار فرمودند: «فداها ابوها» «پدرش به قربانش باد.» باتوجه به این که حضرت معصومه(س) به هنگام دستگیری پدر بزرگوارش خردسال بود، این داستان از مقام بسیار والا و دانش بسیار گسترده آن حضرت حکایت می کند.

جلال و جبروت حضرت فاطمه سلام الله علیها

مرحوم آیت الله مرعشی نجفی قدس سره بارها برای طلاب می فرمودند:

علت آمدن من به قم این بود که پدرم، آقا سید محمود مرعشی نجفی - که از زهاد و عباد معروف نجف بود - چهل شب در حرم امیر المؤمنین علیه السلام، بیتوته نمود که آن حضرت را ببیند. پس شبی در حالت مکاشفه، حضرت علی علیه السلام را مشاهده کرد که به ایشان فرمود: سید محمود چه می خواهی؟

عرض می کند: می خواهم بدانم قبر فاطمه ی زهرا سلام الله علیها کجاست؟ تا آن را زیارت کنم. حضرت فرموده بودند: من که نمی توانم برخلاف وصیت آن حضرت قبر او را معلوم کنم.

عرض می کند: پس من هنگام زیارت چه کنم؟

حضرت فرموده بودند: خداوند متعال، جلال و جبروت حضرت فاطمه را به فاطمه ی معصومه سلام الله علیها عنایت فرموده اند؛ پس هر کس که بخواهد به زیارت حضرت فاطمه زهرا نایل شود، به زیارت حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها برود.

راهگشای مشکلات فلسفی ام

مرحوم صدر المتألهین شیرازی، فیلسوف بزرگ جهان اسلام و صاحب کتاب گرانسنگ «اسفار اربعه» شاهکار فلسفه اسلامی، در سالهای اواخر عمر پر برکت خود، تبعید شده و در روستای «کهک» قم مقیم گشته و در آنجا به تحریر مباحث فلسفی مشغول شده بود. ایشان گفته است: هر گاه در زمینه ی فلسفه، مشکلی برایم پیش می آمد که از حل آن عاجز می ماندم، با پای پیاده از کهک به قم می رفتم و به کنار قبر حضرت فاطمه ی معصومه سلام الله علیها رفته، از آن حضرت استمداد می نمودم. با این کار، مسأله و مشکل من حل می شد و سپس به روستای کهک باز می گشتم.

مکاشفه بزرگ صدر المتالهین در حرم فاطمه معصومه

استاد آیه الله جوادی آملی: اگر انسان کتابی و یا مطلب علمی را در شهری که از نظر آب و هوا و موقعیت اقلیمی از قم بهتر است، مطالعه کند؛ بعدعین همان کتاب و یا مطلب را در جوار رحمت بارگاه حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها در قم مطالعه کند، می بیند که برکات دیگری نصیب انسان می شود، و حقایق بالاتری برای انسان کشف می گردد. این حقیقت برای جناب صدر المتالهین نیز پیش آمده است. زیرا ایشان، هنگامی که در کهک زندگی می کرد، برای عرض ادب و توسل به بارگاه کریمه اهل بیت فاطمه معصومه سلام الله علیها مشرف می شد. در یکی از این سفرها در جوار قبر فاطمه معصومه یک مساله مهم و پیچیده فلسفی یعنی اتحاد عاقل و معقول در یک مکاشفه عرفانی، برایش حل شد. او خود در این زمینه می گوید: مسأله اتحاد عاقل و معقول از مشکلترین مسایل فلسفی است ک تا کنون هیچ فیلسوف مسلمانی توفیق حل آن را پیدا نکرده است. من با توجه کامل به سوی خدای سبحان از او خواستم که مشکل برایم حل شود. دری از رحمت حق بر من گشوده شد و در این مورد معرفت جدیدی برایم حاصل شد. «کنت حین تسوید هذا المقام به کهک من قری قم، فجئت الی قم زائرا لبنت موسی ابن جعفر مستمدا منها و کان یوم الجمعہ فانکشف لی هذا الامر» هنگام نوشتن این بحث من درقریه کهک قم بودم. از آنجا رهسپار قم شدم، به زیارت دختر موسی بن جعفر علیهما السلام مشرف گردیدم و از آن حضرت در حل این مسأله یاری جستم. به برکت او در روز جمعه این مطلب بر من کشف گردید.

شخصیت های بزرگ دین ارج و منزلت بسیار والایی برای حضرت معصومه علیها سلام فائل بودند و هستند و او را با حضرت زهرا سلام الله علیها مقایسه می کنند:

حضرت امام خمینی (قدس سره) در قصیده ای که شامل ۴۴ بیت است او را با حضرت زهرا اطهر مقایسه کرده در بخشی از آن می گوید:

دختر چون این دو در مشیمه قدرت

نامد و ناید دگر هماره مقدر

آن یک امواج علم را شده مبدا

وین یک افواج حلم را شده مصدر

آن یک درعالم جلالت کعبه

وین یک در ملک کبریایی مشعر

لم یلدم بسته لب و گرنه بگفتم

دخت خدایند این دو نور مطهر

آن یک خاک مدینه کرد مزین

صفحه قم را نمود این یک انور

خاک قم این کرد از شرافت جنت

آب مدینه نموده آن یک کوثر

مرجع کل حضرت آیت الله العظمی حاج آقا حسین بروجردی (قدس سره) مکرر کنار مرقد مطهر حضرت معصومه سلام الله علیها می آمد و در آنجا با تضرع و تواضع خاص آن حضرت را واسطه قرار می داد و به مناجات می پرداخت.